

Die Evangelie volgens Markus

Hoofstuk 11

Die intog van Jesus in Jerusalem

(Matt. 21:1-11; Luk. 19:28-40; Joh. 12:12-19)

¹Toe hulle naby Jerusalem kom, by Betfage en Betanië op die Olyfberg, stuur Jesus twee van sy dissipels ²en sê vir hulle: “Gaan na die dorpie daar reg voor julle, en net soos julle inkom, sal julle daar 'n jong donkie vasgemaak kry. Geen mens het nog op hom gery nie. Maak hom los en bring hom hier. ³En as iemand vir julle sê: ‘Wat maak julle daar?’ moet julle sê: Die Here het hom nodig, en Hy sal hom gou weer hierheen terugstuur.”

⁴Hulle het toe gegaan en 'n jong donkie by die ingang, buite langs die pad, vasgemaak gekry en hom losgemaak. ⁵Party van die mense wat daar gestaan het, het vir hulle gesê: “Waarom maak julle die donkie los?”

⁶Hulle het hulle geantwoord soos Jesus gesê het. Daarna het die mense hulle laat begaan.

⁷Hulle bring toe die donkie na Jesus toe en sit van hulle klere op hom, en Jesus het opgeklim. ⁸Baie mense het van hulle klere op die pad oopgegooi en party weer groen takkies wat hulle langs die pad afgebreek het. ⁹Dié wat voor geloop en dié wat agteraan gekom het, het uitgeroep:

“Prys Hom!

Loof Hom wat in die Naam van die Here kom!

¹⁰Geseënd is ons voorvader Dawid se koninkryk wat aan die kom is!

Prys Hom in die hoogste hemel!”

¹¹Jesus het in Jerusalem na die tempel toe gegaan en alles daar bekyk. Dit was al laat middag toe Hy en die twaalf weer na Betanië toe gegaan het.

Jesus vervloek die vyeboom

(Matt. 21:18-19)

¹²Toe hulle die volgende dag van Betanië af terugkom, het Jesus honger gekry. ¹³Hy sien toe op 'n afstand 'n vyeboom met blare aan en gaan daarheen om te kyk of Hy nie miskien 'n vy daaraan kry nie. Toe Hy daar kom, kry Hy niks nie, net blare, want dit was nie vyetyd nie. ¹⁴Hy sê toe vir die boom: “Van jou sal niemand tot in der ewigheid ooit weer vye eet nie.”

Sy dissipels het dit gehoor.

Die reiniging van die tempel

(Matt. 21:12-17; Luk. 19:45-48; Joh. 2:13-22)

¹⁵Hulle kom toe in Jerusalem aan. Jesus het na die tempel toe gegaan en die mense wat op die tempelplein besig was om te koop en te verkoop, daar begin uitjaag. Die tafels van die geldwisselaars en die stoele van die duiweverkopers het Hy omgegooi.

¹⁶En Hy het niemand toegelaat om goed oor die tempelplein te dra nie.

¹⁷Toe het Hy die mense geleer en vir hulle gesê: “Staan daar nie geskrywe: ‘My huis sal 'n huis van gebed vir al die nasies wees’ nie? Maar julle het dit 'n rowersnes gemaak.”

¹⁸Die priesterhoofde en die skrifgeleerdes het dit gehoor en het na 'n plan gesoek om Hom om die lewe te bring, want hulle was bang vir Hom, omdat al die mense deur sy leer aangegryp is.

¹⁹Toe dit aand geword het, het Jesus en sy dissipels uit die stad uit weggegaan.

Die vyeboom het verdroog

(Matt. 21:20-22)

²⁰Toe hulle die volgende môre vroeg by die vyeboom verbygaan, sien hulle dat hy tot in sy wortels verdroog is. ²¹Gedagtig aan wat Jesus gesê het, sê Petrus vir Hom: “Rabbi, kyk, die vyeboom wat U vervloek het, is verdroog.”

²²Jesus sê toe vir hulle: “Julle moet geloof in God hê! ²³Dit verseker Ek julle: Elkeen wat vir hierdie berg sê: ‘Lig jou op en val in die see,’ en daarby nie in sy hart twyfel nie, maar glo dat wat hy sê, gebeur, vir hom sal dit gebeur. ²⁴Daarom sê Ek vir julle: Alles wat julle in die gebed vra, glo dat julle dit al ontvang het, en dit sal vir julle so wees.

²⁵“En wanneer julle staan om te bid, en julle het iets teen iemand, vergewe hom; dan sal julle Vader wat in die hemel is, julle ook julle oortredings vergewe.”

Die vraag oor Jesus se gesag

(Matt. 21:23-27; Luk. 20:1-8)

²⁷Hulle kom toe weer in Jerusalem aan. Terwyl Jesus op die tempelplein loop, kom die priesterhoofde en die skrifgeleerdes en die familiehoofde na Hom toe ²⁸en vra vir Hom: “Met watter gesag doen u hierdie dinge? Wie het u hierdie gesag gegee om dit te doen?”

²⁹Jesus sê toe vir hulle: “Ek gaan julle een ding vra, en as julle My daarop antwoord, sal Ek vir julle sê met watter gesag Ek hierdie dinge doen. ³⁰Die doop van Johannes, was dit van God of van mense afkomstig? Antwoord My.”

³¹Hulle redeneer toe onder mekaar: “As ons sê: ‘Van God af,’ sal hy sê: ‘Waarom het julle hom dan nie geglo nie?’ ³²Maar moet ons sê: ‘Van mense af? ...’ Hulle was bang vir die mense, want almal was van mening dat Johannes werklik 'n profeet was. ³³Daarom sê hulle toe vir Jesus: “Ons weet nie.”

Jesus sê toe vir hulle: “Dan sê Ek ook nie vir julle met watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.”

Kommentaar volgens Bybel in Praktyk

3. Jesus se bediening in Jerusalem

11:1-2

Die laaste week van Jesus se aardse bediening het aangebreek. Vanuit alle oorde kom die Jode vir die Paasfees na Jerusalem toe om 'n week lank fees te vier. Konings het gewoonlik op perde of in waens gery. maar daar staan in Sagaria 9:9 dat die Messias in vrede en nederigheid op 'n donkie sou ry. Geen mens het nog ooit op dié donkie gery nie. Jesus het geweet dat almal wat Hom in die tempel hoor preek het, sou gaan getuig dat die Messias gekom het.

11:9-10

Die mense het Hom geloof en geprys. Dit was 'n vervulling van die profesie in Sagaria 9:9. (Lees ook Psalm 24:7-10; 118:27.) Hulle verwysing na die koninkryk van Dawid is gegrond op die Here se woorde aan Dawid in 2 Samuel 7:12-14. Die mense het Jesus gesien as die vervulling van die profesieë. Hulle het egter nog nie

verstaan waar sy koningskap Hom heen sou lei nie. Dit was die selfde skare wat maar net 'n paar dae later by Jesus se verhoor geskree het dat Hy gekruisig moes word. Die mense wou hê dat Jesus weer die koninkryk en glorie dae van Dawid moes herstel. Jesus het egter geen politieke of militêre aspirasies nie.

11:11-24

In die volgende gedeelte handel dit oor die vervloeking van die vyeboom en die reiniging van die tempel. Die vyeboom het die belofte van vrug gehad maar niks gedra nie en die tempel was veronderstel om die plek van aanbidding te wees maar word gebruik vir handelsdoeleindes. Jesus soek godsdienstige vrug onder sy eie mense maar vind dit nie.

11:13-25

Vye was 'n gewilde en goedkoop voedsel soort in Palestina. Dit neem drie jaar vandat 'n vyeboom geplant word. totdat dit vrugte dra. 'n Vyeboom dra baie vrugte en daar word twee keer per jaar vye gepluk: laat in die lente en vroeg in die herfs. Hierdie voorval het vroeg in die lente gebeur, pas nadat die blare weer begin uitkom het. Die klein vytyes groei gewoonlik saam met die blare, maar hierdie boom het geen vye gehad nie, hoewel dit vol blare was. Dit sou dus nie daardie jaar enige vrugte dra nie. Jesus se skerp woorde het beteken dat die volk van Israel net soos die vyeboom was. Hulle was ook veronderstel om baie vrug te dra, maar in plaas daarvan, was hulle sonder enige vrugte.

11:14-15

Jesus was ontsteld omdat Israel na wie Hy gekom het, die skyn van godsdienstigheid gehad het maar nie hulle ware Verlosser wou aanvaar nie. Die blare was mooi maar die vrug van geloof het ontbreek. En dit nog te meer omdat die eindtyd reeds aangebreek het.

11:15-17

Die handelaars en geldwisselaars het baie geld gemaak tydens die Paasfees. Mense wat van ander lande af gekom het moes hulle geld omruil vir Joodse geld, aangesien dit al was wat in die tempel en ook deur die handelaars aanvaar is. Die geldwisselaars het die wisselkoers so aangepas dat hulle skatryk geword het, terwyl

die handelaars weer buitensporige pryse vir die offerdiere gevra het. Hulle stalletjies en tafels het in die tempelplein gestaan. waar die nie-Jode kon aanbid. Hulle het dus ook die aanbidding van daardie mense verhinder (Jes. 56:6.7).

11:22-23

Toe Jesus en sy dissipels die Dinsdagoggend weer by die vyeboom verbystap en sien dat dit verdroog is, begin Hy oor geloof praat. Die dissipels moet op God vertrou en die vertroue moet sigbaar wees; dit moet vrug toon . Om bloot te bid dat 'n berg in die see moet val, het niks te doen met die wil van God nie. Jesus het dit slegs as voorbeeld gebruik, om aan te toon dat die onmoontlike vir God moontlik is. God antwoord gebede, maar Hy doen dit nie omdat ons gesindheid 'n positiewe verdienste is nie. Nee, daar is ander sake wat vir gebedsverhoring geld. (1) Ons moet in geloof aan God vashou; (2) ons mag geen grief teen iemand anders hê nie, en (3) ons mag nie uit selfsug bid nie. Om effektief te kan bid moet ons 'n vaste geloof in God hê. 'n Gelowige gebed beteken dat jy in gebed God se wil soek, nie dat jy jou wil op Hom afdruk nie. Ons geloof moenie gesetel wees in dit waarvoor ons bid nie. As ons geloof gerig is op dit wat ons vra, sal daar vir ons niks oorbly as ons versoeke geweier word nie.

11:24

Jesus, ons voorbeeld, ook ten opsigte van vertroue en gebed. het by geleentheid gebid: "Moet nogtans nie doen wat Ek wil nie, maar wat U wil" (14:36). Ons gebede word dikwels gemotiveer deur ons eie begeertes en belange. Dit is aangenaam om te hoor dat ons enigiets kan kry. In Jesus se gebede was God se wil en belange egter altyd die belangrikste. Ons mag ons eie begeertes in die gebed aan God bekend maak, maar ons moet sy wil altyd bo ons eie begeer. Ondersoek jou eie hart om te bepaal of jou gebede op jou eie begeertes konsentreer, of op God se wil.

11:27-30

Die Joodse Raadslede was ontsteld oor Jesus se reiniging van die tempel die vorige dag en vra Hom dus na sy gesag. Hulle wou Jesus in 'n strik betrap. As Jesus sou sê dat sy gesag van God kom, sou hulle Hom van laster kon beskuldig; en as Hy sou sê dat Hy dit op eie gesag doen, sou hulle Hom as 'n blote fanatikus uitkryt en wegjaag. Daarom antwoord Jesus soos 'n rabbi met 'n teen vraag oor Johannes die

Doper. As hulle sou sê dat Johannes se doop van God af kom. sou Jesus by hulle kon aandrang om Hom te erken. en as hulle sou sê dat dit van die mense af kom, sou die mense kwaad wees. want hulle het Johannes as 'n profeet van God beskou. Daarom sê hulle bloot: "Ons weet nie".